

157. Kimle, Ipari Park

(KÖH 76361)

(Győr-Moson-Sopron megye) Kk

A községben újonnan kijelölt ipari terület Magyarokimle K-i szélén, a Hédervár felé vezető út É-i oldalán helyezkedik el. A területen már ipari üzemcsarnok is található, aminek K-i szélén az elmúlt év végén aszfaltozott feltárási utat építettek, az út mentén közművezetékekkel. Az ipari park még be nem épült részei jelenleg mezőgazdasági területek, terepbejárásom idején a területek fel voltak szántva. Az észlelést nehezítette a foltos-rücsű és a barázdák mélyedéseiben sávosan jelentkező vékony hórégteg.

A terület bejárása során a feltárási út két oldalán lévő szántásban késő középkori kerámiatöredékeket gyűjtöttem. A leletek jelentkezési területe egy ÉNy–DK-i irányban elnyúló, lapos dombhát. A felszíni leletek minden bizonnyal a középkori Magyarokimle (Belsőkimle) települési emlékei.

Fontos megjegyezni, hogy a feltárási út, a közművezetékek és az ipari üzem építéskor régészeti értékek sérülhettek, illetve semmisülhettek meg. A lelőhely továbbra is erősen veszélyeztetett, hiszen további építkezések várhatók a területen!

TAKÁCS KÁROLY

158. Kimle, Országútra dülő

(KÖH 57591)

Győr-Moson-Sopron megye) Ró

2011. október 28-án, a Szigetköz tanács kezdeményezésére megalkult Limes Munkacsoport felkérésére helyszíni szemlért tartottunk azokon a lelőhelyeken, amelyek a Limes Világörökségi nevezésbe nem kerültek be helyszínként, ám a Hansági Múzeum adattára (Figler András, Aszt Ágnes korábbi terepbejárásai) alapján további potenciális lelőhelyek lehetnek, elsősorban őrtornyok.

A lelőhely a településtől D-re, a Kimle–Mecsér–Lébény hármashatár területén, a tsz mellett kiinduló földút és a mai I-es főút között található. A feltételezhető őrtorony területén viszonylag nagyszámú téglatöredék, habarcs- és kötőredék került elő. Kerámiatöredéket most nem találtunk, viszont a téglák és kötőredékek szépen kirajolták az őrtorony körvonalát.

A lelőhelyet a Danube Limes Projekt KÖH által végzett helyszíni szemléje során is nevezésre alkalmasnak tartották, azonban a végleges nevezési listába nem került. Álláspontunk szerint a lelőhely világörökségi nevezésre alkalmas, és kérjük a területre az országos védelem kiterjesztését.

A helyszíni szemlén részt vett Németh Alajos.

BÍRÓ SZILVIA

159. Kisfalud, Kázmér-domb

(KÖH 24262)

(Győr-Moson-Sopron megye) I

2011. április 19-én régészeti szakfelügyeletet láttunk el a lelőhely területére eső horgászti kialakításakor. A helyszínen kiderült, hogy a 60%-ban elpusztult lelőhely két esetlegesen érintetlenül maradt területét a tó kialakítása nem érinti. A 0234/9–10 hrsz.-ú terület két kis sarkán mélyítés nem történt, inkább a

kitermelt föld és homokkal kevert föld egy részét ráhordták és elegyengették.

A horgászti mélyítésénél egy nagyon vékony humuszréteg alatt máris a homok következett. A meddőhányóból mindenhol gyűjtöttünk kerámiatöredékeket, de csak a humuszos részekből. A közvetlenül a tó mellett lévő rekultivált területen, ma szántón, szintén sok kerámiatöredék volt. Megfigyelésünk alapján az edénytöredékek a humuszban fordulnak elő, a homokban nem jellemző. A szórvány kerámián, 1 db csonttöredéken és 1 db salakon kívül egyéb régészeti jelenséget nem figyeltünk meg.

Munkatárs: Balassa Krisztina régésztechnikus.

GABRIELI GABRIELLA

160. Kiskőrös, Gépállomás

(KÖH 29349)

(Bács-Kiskun megye) R, B, LT, Sza, Kk

A korábbi Gépállomás területén, a sportpálya építése közben, 1961-ben urnasírok kerültek elő, melyhez Bándi Gábor, a Magyar Nemzeti Múzeum akkori régésze ment ki egy kis leletmentésre. A területen a középső bronzkori Vátia-kultúra temetőjének pár urnasírája és egy kora bronzkori, a kisapostagi kultúrához sorolható település részletét tárta fel.

A telephely lelőhellyel érintett D-i részén festőüzem létesítését tervezték, ezért próbafeltárást végeztünk. A 2197 m² felületen 2011. július 25. és augusztus 30. között 4 szondaárokban kezdtük a kutatást. A felület DNy-i szélén 30–40 cm újkori törmeléken rátöltést, alatta egy teljesen érintetlen, szántással nem bolygatott réteget találtunk. A lelőhely igen intenzíven jelentkezett, egy késő rézkori, a badeni kultúrához sorolható település nyomai kerültek napvilágra. Az ÉK-i részen kijelölt szakaszt is megnyitottuk, ahol még nagyobb intenzitással kerültek elő a jelenségek, de itt már szarmata objektumok is jelentkeztek. Ezen a részen egy teljesen ép kőbalta is előkerült az egyik rézkori objektum felső részéből. Összesen 338 stratigráfiai egységet osztottunk ki, ami 328 objektumhoz tartozott.

Öt régészeti korszak emlékei kerültek elő. A legidősebb egy *késő rézkori, a badeni kultúra* népességéhez köthető településrészlet volt. Objektumai a teljes feltárási területen viszonylag nagy sűrűségben jelentkeztek. A D-i részen előkerült egy kettős árok, íves vonalvezetéssel, ami minden bizonnyal az egyik periódusának a települést kerítő létesítménye lehetett. A jelenségek többsége különböző funkciójú gödör volt, közöttük néhány méhkas alakú verem. Az előkerült leletanyag igen gazdag, szinte minden objektum tartalmazott valamennyi kerámiát. Az edények között számos díszített, nagy méretű töredék is előkerült, gyakran szuperpozícióban egymással, melyek a feldolgozás során tovább pontosíthatják a kultúra belső kronológiáját. Összesen 4 gödörből került elő egészben eltemetett, valószínűleg összekötözött pozícióban fekvő szarvasmarha áldozat, az egyik fején nagy méretű taglózásnyommal. Négy gödörből kerültek elő emberáldozatok, összesen 5 emberi maradványt tartalmazva. A terület ÉK-i harmadában egy középső bronzkori birituális temető került elő a *Vátia-kultúra* fiatalabb időszakából. Összesen 18 urnás és egy zsugorított temetkezést tártunk fel. Az urnák többsége teljesen épen, a fedőtállal együtt került elő, de csak néhány nem volt összeroskadva a föld súlyától. Az urnák